

ஆ.மாதவன் சிறுகதைகளில் பாத்திரப்படைப்பு

சோ. சித்ரா ^{அ *}

^அ தமிழ்த்துறை, அரசு கலை அறிவியல் கல்லூரி, கொழிஞ்சாம்பாறை, பாலக்காடு, கேரளா, இந்தியா

A. Madhavan Characterization in Short Stories

S. Chithra ^{a, *}

^a Department of Tamil, Government Arts & Science College, Kozhinjampara, Chittur, Palakkad, Kerala, India.

*Corresponding author Email: chitras@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.54392/ijot2421>

Received: 25-02-2024; Revised: 30-04-2024; Accepted: 09-05-2024; Published: 14-05-2024

Abstract: A. Madhavan is a Tamil writer from Thiruvananthapuram. He was a businessman in a commercial street called 'Salai' located in the heart of Thiruvananthapuram. His works are based on his experiences and roles in his daily business life, in Malayalam mixed with Tamil. Many of his works have been translated into English, Telugu, Kannada and Malayalam. He has received the Vishnupuram Literary Award for the year 2010 and the Sahitya Akademi Award for the year 2015. Characterization is an essential element in a literary work. When we think of a story, what comes to our mind should be the characters in it. Kambar's 'Raman', Silamb's 'Kannagi', Manonmaniam's 'Kudilanum', Kalki's 'Sivakami' and Jayakanthan's 'Ganga' are specially talked about because of their creative style. In this regard, this article examines the style of character creation in A. Madhavan's stories.

Keywords: Madhavan, Short Stories, Vishnupuram Literary Award, Thiruvananthapuram.

முன்னுரை

இலக்கியப் படைப்பில் பாத்திரப்படைப்பு என்பது இன்றியமையாத கூறாகும். ஒரு கதையைப் பற்றிய நினைவு வந்தவுடன் நம் கண்முன் தோன்றுவது அதில் வரும் பாத்திரங்களாக இருக்க வேண்டும். கம்பரின் 'இராமனும்', சிலம்பின் 'கண்ணகியும்', மனோன்மணியத்தின் 'குடிலனும்', கல்கியின் 'சிவகாமியும்', ஜெயகாந்தனின் 'கங்காவும்' சிறப்பாகப் பேசப்படுவதற்குக் காரணம் அப்பாத்திரங்களின் செம்மையான படைப்பாக்க முறையே ஆகும். அவ்வகையில் ஆ.மாதவன் கதைகளில் பாத்திரப்படைப்பின் பாங்கினை இக்கட்டுரை ஆய்வு செய்கிறது.

ஆ.மாதவன் - அறிமுகம்

ஆ.மாதவன் திருவனந்தபுரத்தைச் சேர்ந்த தமிழ் எழுத்தாளர். இவர் திருவனந்தபுரத்தின் மையப்பகுதியில் அமைந்துள்ள 'சாலை' எனும் வணிகத் தெருவில் வாணிகம் செய்தவர். அன்றாட வணிக வாழ்வில் தாம் சந்தித்த அனுபவங்களையும், பாத்திரங்களையும் கருவாகக் கொண்டு, மலையாளம் கலந்த தமிழ் நடையில் இவரது படைப்புகள் அமைந்துள்ளன. இவரது பல படைப்புகள் ஆங்கிலம், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. 2010ஆம் ஆண்டிற்கான 'விஷ்ணுபுரம் இலக்கிய விருது', 2015ஆம் ஆண்டிற்கான சாகித்ய அகாடமி விருது ஆகியவற்றைப் பெற்றுள்ளார்.

நாவல்கள்: புனலும் மணலும், கிருஷ்ணப்பருந்து, தூவானம்.

குறுநாவல்கள் : எட்டாவது நாள், காளை, பாவத்தின் சம்பளம், ஆனைச்சந்தம்

சிறுகதைத் தொகுப்புகள்: கடைத்தெரு கதைகள், மோகபல்லவி, காமினி மூலம், ஆனைச்சந்தம், மாதவன் கதைகள், அரேபியக் குதிரை.

பாத்திரப்படைப்பு

மனிதவாழ்வை கதைக்களமாகக் கொண்ட புனைகதை இலக்கிய வகைகளில் பாத்திரப்படைப்புக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் உண்டு. எழுத்தாளன் தான் சொல்லவந்த கருத்தை மனிதனை மையப்படுத்தித்தான் கூற வேண்டியிருக்கிறது. “வெறும் வண்ணக்கலவை மட்டுமே ஓவியத்திற்குச் சிறப்பினை அளிக்காது. அவ்வண்ணங்களின் கூட்டமைப்பில் ஓர் ஒழுங்கும், கலைமுறைமையும் கூடியிருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் ஓவியம் சிறக்கும். அதுபோல நிகழ்ச்சிக் கோவையை அதாவது நிகழ்வனவாக உள்ள செயல்களை வெறுமையில் படைத்தல் இயலாது. மக்களின் மீது சார்த்தியே படைக்கப்பெறும். எனவே மானிட நிகழ்ச்சிகளைப் படைப்பதற்குத் துணையாகத்தான் பாத்திரப்படைப்பு அமைகிறது” என்கிறார் அரிஸ்டாடில் (Manavaalan, 2001). திருவனந்தபுரம் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள ‘சாலை’ எனும் வணிகத்தளம்தான் இவரது கதைகளின் பின்புலமான அமைந்துள்ளது. அங்கு வாழ்ந்த, அவரைக் கவர்ந்த மனிதர்களையே தம் கதைகளின் பாத்திரங்களாக அவர் பயன்படுத்தியுள்ளார். ஆ.மாதவன் கதைகளில் அமைந்த பாத்திரப்படைப்பானது, கதைமாந்தர் பண்புநலன், கதைமாந்தர் படைப்பாக்கம் ஆகிய இரு நிலைகளில் இங்கு ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. ஆசிரியர் எவ்வகைப் பாத்திரங்களை தம் கதைகளில் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பது குறித்து இத்தலைப்பில் ஆராயப்படுகிறது.

ஆண் பாத்திரங்கள்

மாதவன் கதைகளில் குடும்பத்தலைவர்கள், செல்வந்தர்கள், கல்வியறிவு பெற்றவர்கள், தினக்கூலிகள், கிராமத்து மனிதர்கள், ரவுடிகள், வியாபாரிகள், பக்திமான்கள் போன்றவர்கள் ஆண் பாத்திரங்களாக வருகின்றனர். குடும்பத்தலைவர்களாக வரும் ஆண்கள் மனைவி, குழந்தை என மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கை வாழ்ந்தாலும், அந்த வாழ்வில் முழுமையான திருப்தி அடையாதவர்களாய் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். வெளியுலகிலும், வேலை செய்யும் பகுதிகளிலும் உள்ள வேற்றுப் பெண்களைக் கண்டு மயங்குவதும், அவர்கள் மேல் மோகம் கொண்டு தவிப்பவர்களாகவும் உள்ளனர். தங்கள் நிலையை அவர்கள் தவறாக நினைப்பதில்லை. ‘உண்மைக்கதை’, ‘மோகபல்லவி’, ‘மாதவி’, ‘சசீலாவின் கதை’, ‘நாலுமணி’, ‘பூனை’ போன்ற கதைகளில் வரும் குடும்பத்தலைவர்கள் இவ்வகையைச் சார்ந்தவர்களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். செல்வந்தர்களை கதைமாந்தராகப் பயன்படுத்துவதை ஆசிரியர் மிகச் சில கதைகளில் மட்டுமே பயன்படுத்தியுள்ளார். செல்வந்தர்களாக வரும் ஆண்கள், பெரும்பாலும் பணத்திற்காக அலைந்து திரிபவர்களாகவும், அதன் காரணமாக குடும்பத்தைக் கவனிக்க நேரமில்லாதவர்களாகவும் வருகின்றனர். அதனால் அவர்தம் மனைவிகள் தவறான வழிகளில் தம் ஆசைகளைத் தீர்க்க முயற்சிக்கின்றனர். இத்தகைய ஆண்கள் மனைவியால் மறைமுகமாக ஏமாற்றப்படுபவர்களாகவும், அந்நிலையை உணர் முயற்சிக்காதவர்களாகவும் காட்டப்பட்டுள்ளனர். ‘மாதவி’, ‘பறக்க வேண்டும் என்ற ஆசை’, ‘திருட்டு’ போன்ற கதைகளில் வரும் செல்வந்தர்கள் இதற்கு உதாரணங்களாவர்.

கல்வியறிவு பெற்றவர்களில் வேலையில்லாப் பட்டதாரிகள், மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், அலுவலக, அரசாங்க ஊழியர்கள், மருத்துவர்கள் போன்றோர் அடங்குவர். இவர்களில் வேலையில்லா பட்டதாரிகள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் போன்றோர் கல்வியின் மேன்மையை உணர்ந்தவர்களாகவும், தவறுகளை எதிர்க்க முடியாமல் பயந்து ஒதுங்குபவர்களாகவும் உள்ளனர். ‘மூட்சொர்க்கம்’, ‘பூவக்கா’, ‘நாலுபேர்’ போன்ற கதைகளில் வரும் ஆசிரியர்கள் சமூகத்திற்கு பயந்து காதலித்த பெண்ணை கைப்பிடிக்க முடியாமல் தவிக்கின்றனர். ‘தியானம்’ கதையில் வரும் மாணவன், தன் தந்தையின் இரண்டாவது திருமணத்தை தடுக்கவும் முடியாமல், ஏற்கவும் முடியாமல் தவிக்கிறான். அலுவலக, அரசாங்க ஊழியர்களாக வருபவர்கள் எவ்விதக் குறிக்கோளும் இல்லாமல் மது, மாது என்று தவறான வாழ்வு வாழ்கின்றனர். ‘பொய்யாய்

கனவாய்', 'காமினி மூலம்', 'அழகை' போன்ற கதைகளில் வரும் பாத்திரங்கள் இதற்கு உதாரணங்களாவர்.

தினக்கூலிகளாக வரும் மனிதர்களில் எடுபிடி வேலை செய்யும் வேலைக்காரர்கள், பிளாட்பார வியாபாரிகள், செருப்பு தைப்பவர், தரகர்கள், உழைக்காமல் ஏமாற்றிப் பிழைப்பவர்கள், கைவண்டி இழுப்பவர்கள், காவல் வேலை செய்பவர்கள் போன்றார் வருகின்றனர். உழைத்து வேலை செய்யும் தினக்கூலிகள் நாள் முழுக்க உழைத்தாலும் பற்றாக்குறையான வருமானமே கிடைப்பதால், தங்கள் வேலையில் முழுமையான திருப்தி இல்லாதவர்களாக வாழ்கின்றனர். 'தூக்கம் வரவில்லை', 'ஈடு', 'பாச்சி', 'பதினாலுமுறி', 'காவல்' போன்ற கதைகளில் வரும் பாத்திரங்கள் இவ்வகையைச் சார்ந்தவர்களாவர். ஏமாற்றிப் பிழைக்கும் தொழிலைச் செய்பவர்கள் தங்கள் வேலையில் தவறு இருப்பதைத் தெரிந்தே செய்கின்றனர். வருமானம் வராத நாட்களில் மட்டும் உழைத்துச் சாப்பிடுவதைப் பற்றி யோசிக்கின்றனர். ஆனால் வருமானம் வந்தவுடன் அந்த எண்ணத்தை மறந்து போகின்றனர். 'வேஷம்', 'பறிமுதல்' போன்ற கதைகளில் வரும் பாத்திரங்கள் இதற்கு உதாரணங்களாவர்.

கிராமத்து மனிதர்களாக வரும் பாத்திரங்கள் பழைய மரபுகளை கடைப்பிடிப்பதில் பிடிவாதமாக இருப்பவர்களாகவும், அதை புதிய தலைமுறையின் மேல் திணிக்க நினைப்பவர்களாகவும் காட்டப்பட்டுள்ளனர். 'நாலுபேர்', 'பூவக்கா' போன்ற கதைகளில் வரும் கிராம மக்கள் சாதிக்கட்டுப்பாடு, பெண்ணடிமைத்தனம் போன்றவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பவர்களாக உள்ளனர். 'நாயனம்' கதையில் சடங்குகளுக்கு முக்கியத்துவம் தரும் மக்களைக் காணமுடிகிறது. ரவுடிகளாக வரும் பாத்திரங்கள் உடல்பலத்தினால் மற்றவர்களை அடக்கியாள நினைப்பவர்களாக உள்ளனர். 'நான்' கதையில் வரும் ரவுடி தன் ஆசைக்கு இடையூறாயிருந்த தன் தாயை வெட்டிக் கொல்லும் அளவுக்கு மனதில் வன்மம் கொண்டவனாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளான். பக்தியில் ஈடுபட்ட பூசாரி, சாமியார் போன்ற பாத்திரங்கள் வெளித்தோற்றத்தில் மட்டுமே பக்தியுடையவர்களாகக் காட்சியளிக்கின்றனர். மனதினுள் காமம், சூது போன்றவற்றை மறைத்து வைத்து வேடமிடுகின்றனர். 'பாம்பு உறங்கும் பாற்கடல்', 'சாத்தான் திருவசனம்', 'வெட்டிவோர் வேதாந்தம்' போன்ற கதைகள் இதற்கு உதாரணங்களாகும் (Madhavan, 2001).

பெண் பாத்திரங்கள்

மாதவனின் கதைகளில் வரும் பெண் பாத்திரங்களில் குடும்பப் பெண்கள், அறிவுஜீவிகள், விலைமாதுகள், தினக்கூலிகள் போன்றவர்கள் வருகின்றனர். குடும்பப் பெண்களில் திருமணமானவர்கள், திருமணமாகாதவர்கள் என இருவகைப் பெண்கள் உள்ளனர். திருமணமான குடும்பத்தலைவிகளாக வரும் பெண்களில் பொறுப்புடனும், நம்பிக்கையுடனும் இருக்கும் பெண்களைக் குறைவாகவே காட்டியுள்ளார். 'பதினாலுமுறி', 'மீசைப்பூனை', 'விருந்து' போன்ற கதைகளில் வரும் குடும்பத்தலைவிகள் இவ்வகையைச் சார்ந்தவர்களாவர். 'விருந்து' கதையில் வரும் குடும்பத்தலைவி வறுமையான நிலையில் குடும்பம் வாடினாலும் அதை வெளிக்காட்டாமல் வந்த விருந்தினரை அன்புடன் உபசாரித்து அனுப்புவதற்குப் பாடுபடுகிறாள். 'அன்னக்கிளி', 'ஈடு', 'நாற்றம்', 'கொச்சு சுந்தாரி' போன்ற கதைகளில் வரும் குடும்பத்தலைவிகள் சுயநலவாதிகளாக படைக்கப்பட்டுள்ளனர். 'அன்னக்கிளி' கதையில் வரும் குடும்பத்தலைவி எதிர்வீட்டில் வாழும் முதிர்கன்னியான அன்னக்கிளியை வேதனைப்படுத்தும் நோக்கில் செயல்படுகிறாள். 'நாற்றம்' கதையில் வரும் குடும்பத்தலைவி, கள்ளமில்லாமல் பழகும் தன் நண்பனின் குடும்பத்தின் மேல் மனதிற்குள் பொறாமை கொள்கிறாள். 'சினிமா', 'குழந்தை' 'பல்லவி', 'ராஜா தெரு', 'மாதவி', 'திருட்டு' 'பறக்க வேண்டும் என்ற ஆசை', போன்ற கதைகளில் வரும் குடும்பத்தலைவிகள் காம இச்சை காரணமாக கணவனுக்குத் தொரியாமல் வேறு ஆடவருடன் உறவு வைத்திருக்கின்றனர்.

திருமணமாகாத பெண்களில் இத்தகைய குணநலன்கள் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. 'மூட்சொர்க்கம்' கதையில் அண்ணனின் வருங்கால மனைவியைக் காதலிப்பதாக தம்பி சொல்கிறான். அது கேட்டு அண்ணன் மனமொடிந்து வீட்டை விட்டு வெளியேறுகிறான். அவனில்லாத இடத்தில் தனக்கு வாழ்வில்லை என்று கூறி அவளும் வீட்டை விட்டு

வெளியேறுகிறாள். தான் விரும்பிய ஆடவனுடன் வாழ்வதே வாழ்வு என்ற குறிக்கோள் கொண்டவளாக அவள் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். 'மலையாளத்து மழை', 'காவல்' 'நாலுபேர்' கதைகளில் வரும் பெண்கள் காதலுக்கு மதிப்புக் கொடுப்பவர்களாக வருகின்றனர். கல்வியறிவு பெற்ற பெண்களில் அரசாங்க, அலுவலக ஊழியைகள், மாணவிகள் போன்றோர் வருகின்றனர். 'தியானம்', 'பு+மழை', கதைகளில் வரும் பெண்கள் ஆசிரியைகளாகவும், 'சுசீலா என் காதலி', 'அனந்தபாஸ்கர் என் நண்பர்' ஆகிய கதைகளில் வரும் பெண்கள் அலுவலக ஊழியைகளாகவும் உள்ளனர். கல்வியறிவினால் சிறப்புப் பெற்றிருந்தாலும் மனதினுள் தீராத காம வேட்கை கொண்டவர்களாகவும், அது பற்றிய சிந்தனையில் உழல்பவர்களாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். தினக்கூலிகளாக வரும் பெண்களை 'விசுவரூபம்', 'பண்பாடு', 'கணக்கு' போன்ற கதைகளில் காணலாம். இவர்கள் அன்றாடம் கிடைக்கும் வருமானத்தில் கவனமாக இருக்கின்றனர். அதனால் ஒழுக்க உணர்வுக்கு அதிக மதிப்பு கொடுப்பதில்லை. கிராமத்துப் பெண்களாக வரும் பாத்திரங்கள் அப்பாவிக்களாகவும், எந்த சூழலுக்கும் தங்களை தயார்படுத்திக் கொள்ளும் மனம் படைத்தவர்களாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். 'பூவக்கா', 'அழுகை' ஆகிய கதைகளில் வரும் பெண்கள் இவ்வகையைச் சார்ந்தவர்களாவர். விலைமாதுக்களாக வரும் பெண்கள் ஆண்களை கவர்பவர்களாகவும், பணத்திற்கு முக்கியத்துவம் தருபவர்களாகவும் உள்ளனர். 'பறிமுதல்' கதையில் வரும் விலைமாது தன்னை நாடிவந்த இருவரிடையே சண்டை ஏற்படுவதை வேடிக்கை பார்க்கிறாள். சண்டையால் தனக்குக் கொடுத்த பணத்தை பிடுங்கி விடுவார்களோ என்ற பயத்தில் அதை பாதுகாக்கப் போராடுகிறாள். செய்வது தவறான தொழிலானாலும் அதிலும் நேர்மையுடன் வாழும் சிலரையும் காணமுடிகிறது. 'மோகபல்லவி' கதையில் வரும் பெண் தன்னால் ஒரு குடும்பத்தில் குழப்பம் நிலவக் கண்டு ஊரைவிட்டுப் போகிறாள். 'தேவதரிசனம்' கதையில் வரும் விலைமாது தன் தொழிலை விட்டு நல்ல பெண்ணாக குடும்ப வாழ்க்கை வாழ முற்படுகிறாள்.

பாத்திரப் படைப்பாக்கம்

தோந்தெடுத்த பாத்திரங்களை அறிமுகப்படுத்துவதிலும், கதையுடன் இணைத்து உலவ விடுவதிலும் ஆசிரியன் பல வழிகளைக் கையாண்டு படைக்கிறான். பாத்திரங்களை அறிமுகம் செய்தல், பெயர் சூட்டல், வருணனை செய்தல், கதைச்சூழலுக்கேற்ற பாத்திரங்களை படைத்தல் போன்ற பல கூறுகள் இதில் உண்டு. மாதவன் தம் கதைப் பாத்திரங்களின் படைப்பாக்கத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள உத்திகள் குறித்துக் காணலாம்.

பாத்திர அறிமுகம்

கதையில் பாத்திரங்களை அறிமுகம் செய்வதில் இருவகை உத்திகள் கையாளப்படுவதுண்டு. அவை, நேரடி முறை மற்றும் நாடகமுறை என்பனவாகும். நேரடிமுறை என்பது கதைமாந்தரின் உருவம், பண்பு போன்ற செய்திகளை கதையின் தொடக்கத்திலேயே அறிமுகம் செய்து விடுவதாகும். நாடகமுறை என்பது கதைமாந்தர் குறித்த செய்திகளை நேரடியாகக் கூறாமல் கதைப்போக்கில் உணர்ந்து கொள்ளுமாறு படைத்தலாகும். ஆ.மாதவன் தம் கதைகளில் இந்த இருவகை உத்திகளையும் பயன்படுத்தியுள்ளார். இருந்தாலும் நாடக முறையிலான பாத்திர அறிமுகத்தையே அவர் அதிகமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். 20 கதைகளில் நேரடி முறையிலான பாத்திர அறிமுகத்தையும், மீதி 41 கதைகளில் நாடகமுறையிலான பாத்திர அறிமுகத்தையும் அமைத்துள்ளார். 'பொய்யாய் கனவாய்' கதையில் "சுபாஷிணி! எவ்வளவு அழகான பெயர். நினைக்க மனதில் தேன் வந்து பாய்கிறது..... பெயர் மட்டுமா அழகு? நிறம் கூட, செவேலென்று அடுக்குச் செம்பருத்தி போல மெத்தென்று ரம்மியமாக, சுகமாக, சுந்தரமாக, லயிப்பாக, மயக்கமாக அல்லவா இருப்பாள். போச்சே! போய்விட்டதே! ஆமாம்... அந்த சுபாஷிணிக்கும் வேறொருவனுக்கும் கல்யாணம். பத்திரிகை கூட நம்ம பிரஸ்ஸில்தான் அச்சடித்துக் கொடுத்தேன். பிரஸ்ஸின் பக்கத்துப் போர்ஷனில் குடியிருந்து கொண்டு வேறு பிரஸ்ஸிலா திருமண அழைப்பிதழ் அச்சடிப்பார்களா?" என்று வரும் பாத்திர அறிமுகம் பெண் பாத்திரத்தின் தோற்றத்தையும், அவளைக் காதலித்து ஏமாற்றமடைந்த ஆண் பாத்திரத்தின் மனநிலையையும் நேரடியாக அறிமுகப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது (Madhavan, 2001).

பாத்திரங்களுக்குப் பெயர் சூட்டல்

ஒரு மனிதனை இன்னொரு மனிதனிடமிருந்துப் பிரித்துக் காட்டும் அடையாளங்களில் ஒன்று அவனுடைய பெயராகும். நாவல்களிலும், சிறுகதைகளிலும் பாத்திரங்களுக்குப் பெயர் சூட்டுதல் என்பது ஒரு சிறந்த உத்தியாகும். ஆ.மாதவன் கதைகளின் பின்புலம் மலையாளக்கரை ஆனதால் பெயர்களின் பயன்பாட்டில் மலையாளச் சாயல் மிகுந்து காணப்படுகிறது. கதைகளின் பின்புலத்துக்கும், பாத்திரங்களின் சமூகநிலைக்கும் தக்கவாறு பெயர் சூட்டியுள்ளார்.

சமூகத்தின் அடிமட்டத்தில் வாழும் மக்களுக்குப் பெயர் சூட்டும்போது ஏக்கியம்மா, கன்னியப்பன், மாடசாமி, பாஞ்சாலி, பார்வதி, பொன்னுசாமி, ராசப்பன், மாஹியப்பன், வைத்தியசாமி, ராச்சியம்மா, போன்ற நாகாரிகச் சாயல் படியாத பெயர்களைச் சூட்டியுள்ளார். சமூகத்தின் நடுத்தர, மேல்மட்டத்து மக்களை அறிமுகம் செய்யும்போது மீனா, சின்னு, பிருங்கா, வேதா, புவனா, கமலம், சிவதாஸ், நீராஜா, லல்லி, நிர்மலா போன்ற நாகாரிகமான பெயர்களைச் சூட்டியுள்ளார். மலையாளத்து மக்களைப் பாத்திரங்களாகப் படைக்கும்போது கார்த்தியாயினி, அப்புக்குட்டன், குஞ்சப்பிள்ளை, பாருக்குட்டி, அம்முக்குட்டி, நாணி, உம்மிணி, உன்னி போன்ற பெயர்களைச் சூட்டியுள்ளார். பாத்திரங்களுக்குப் பெயர் சூட்டாமல் நான், அவன், அவள், அவர் போன்ற சுட்டுப்பெயர்களைப் பயன்படுத்தி கதை கூறும் உத்தியை ஆசிரியர் சில கதைகளில் பயன்படுத்தியுள்ளார் (Dhandayudham, 1998). 'மோகபல்லவி', 'மூட்சொர்க்கம்', 'தேவதாரிசனம்', 'சினிமா', 'உண்மைக்கதை', 'பொய்யாய் கனவாய்', 'நான்', 'பூவக்கா', 'நாலுபேர்', 'கிறுக்குகள்', 'வெறுப்பு' போன்ற கதைகளில் இந்த வகையிலான பெயர்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். பாத்திரங்களின் பெயர்களுக்குப் பதிலாக பாத்திரங்கள் கதையில் கொண்டுள்ள உறவுமுறைப் பெயர்களைப் பயன்படுத்தும் உத்தியை 'மோகபல்லவி', 'மூட்சொர்க்கம்', 'தியானம்', 'நான்', 'தூக்கம் வரவில்லை', 'சினிமா', 'பறக்க வேண்டும் என்ற ஆசை', 'பு+னை', 'மிருதசஞ்சீவினி' போன்ற கதைகளில் பயன்படுத்தியுள்ளார். இக்கதைகளில் வரும் உறவுமுறைப் பெயர்கள், மனைவி, அம்மா, அண்ணன், அத்தை பெண், கணவன், தம்பி, அக்கா, தம்பி என்பனவாகும். கதைமாந்தரின் உருவ அமைப்பிலுள்ள சில சிறப்புக்களை அடையாளப் பெயராகப் பயன்படுத்தும் உத்தியை சில கதைகளில் காணமுடிகிறது. அவற்றுள் சில பெயர்களும், அவை இடம்பெற்றுள்ள கதைப்பெயர்களும் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

- பணியாள் மீசைக்காரன் (பறக்கவேண்டும் என்ற ஆசை)
- தாடிக்காரத் தாத்தா (விசுவரூபம்)
- நோயாளி பிச்சைக்காரி (பண்பாடு)
- குங்குமக் கோபிக்காஹரி (நாலுமணி)
- கண்டாங்கிக்காஹரி (மிருதசஞ்சீவினி)

சாதிப் பெயர்களைப் பாத்திரப் பெயர்களாகப் பயன்படுத்தும் உத்தி சில கதைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

1. நாயர் பணிப்பெண் (பாம்பு உறங்கும் பாற்கடல்)
2. சேட்டு (பாச்சி)
3. முஸ்லீம் தாத்தா (விசுவரூபம்)
4. நாயுடு (இறச்சி)
5. ஐயங்கார் சாமி, பட்டர் (புறாமுட்டை)

பாத்திரங்கள் செய்யும் தொழில் அல்லது வகிக்கும் பதவியை அடையாளப் பெயராகப் பயன்படுத்தும் உத்தியை சில கதைகளில் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

- திருடன் (திருட்டு)
- நாயனக்காரன், தவுல்காரன், நாசுவன் (நாயனம்)

- புரோக்கர் (இறச்சி)
- மீன்காரி (மீசைப்பு+னை)
- போலீஸ்காரர் (மலையாளத்து மழை)
- வெட்டியான் (அரேபியக்குதிரை)

கதைமாந்தரின் பெயர்களுடன் அவர்களின் தொழில், பதவி, சாதி போன்றவை குறித்த அடையாளப் பெயர்கள் ஒட்டுக்களாக இணைத்து பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் பாத்திரங்களின் பதவி, தொழில் போன்ற அடையாளப் பெயர்களை பெயர்களுக்கு முன்னால் அமைந்து முன் ஒட்டுப் பெயர்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பாத்திரங்களின் சாதி, தொழில், மாரியாதைப்பெயர் போன்றவை குறித்த அடையாளப் பெயர்கள் பின் ஒட்டுப் பெயர்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முன் ஒட்டுப்பெயர்களில் தொழில், பதவி குறித்த பெயர்கள் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன.

- தொழில்
- பிரஸ்காரர் நாயிடு (ராஜா தெரு)
- சாயக்கடை குட்டன் பிள்ளை (அன்னக்கிளி)
- பூ கட்டும் நாணி, ரேஷன்கடை உன்னி (பதினாலுமுறி)
- பதவி
- தலையாரி முத்தன் (நாயனம்)
- ஹெட்கான்ஸ்டபிள் வாசுப்பிள்ளை (பொய்யாய் கனவாய்)

பின் ஒட்டுப் பெயர்களில் சாதி, தொழில், உறவு, மாரியாதை குறித்த பெயர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

சாதி

- அருணாச்சல ரெட்டியார் (பதினாலுமுறி)
- அபுல்கலாம் சேட்டு (பாச்சி)
- நாணு நாயர் (சாத்தான் திருவசனம்)

தொழில்

- நாணு மேஸ்திரி (பாச்சி)
- அம்சன் கூர்க்கா (காவல்)

உறவு

- அருணாச்சல அண்ணன் (தண்ணீர்)
- ராஜம் அக்காள் (மிருதசஞ்சீவினி)

மரியாதை

- பிள்ளைசார் (பிள்ளை சார்)

கதைமாந்தரின் பண்புநலனுக்கு எதிராக பெயர் சூட்டும் உத்தியை 'ராஜா தெரு', 'அன்னக்கிளி' ஆகிய கதைகளில் பயன்படுத்தியுள்ளார். 'ராஜாதெரு' கதையில் வரும் 'ஜானகி' தன் பெயரின் பண்புக்கு மாறாக வாழ்கிறாள். கற்புக்கு அரசியாகப் போற்றப்படும் சீதையின் பெயர் கொண்ட அவள் பல ஆடவருடன் தொடர்பு கொண்டவளாகவும், கற்புநெறிக்கு மதிப்பளிக்காதவளாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். 'அன்னக்கிளி' கதையில் வரும் 'அன்னக்கிளி' எனும் பாத்திரம் அத்தகைய அழகிய பெயருக்கு முரணாக அழகற்ற உருவம் கொண்டவளாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். சில பெயர்களை பல கதைகளிலும் திரும்பத்திரும்பப் பயன்படுத்தும்

உத்தியை ஆசிரியர் சில கதைகளில் பயன்படுத்தியுள்ளார். அப்பெயர்கள் அவருக்கு நன்கு பழக்கமானவையாகவோ, பிடித்தமானவையாகவோ இருந்திருக்கலாம் என்று அனுமானிக்கலாம்.

இவரது கதைகளில் பலமுறை பயன்படுத்தப்பட்ட பெயர்கள்,

- அருணாச்சலம் - தண்ணீர், பதினாலு முறி, மீசைப்பு+னை
- மாடசாமி - ஈடு, தூக்கம் வரவில்லை
- சின்னு - தூக்கம் வரவில்லை, அன்னக்கிளி

பாத்திர வருணனை

மாதவன் கதைகளில் பாத்திர வருணனைகள் தேவையான இடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆண்களைவிட பெண்களின் உடல் வருணனைக்கே அதிகமாக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. “அவன் கோணல் மாணலாக மீசை வைத்திருந்தான். லுங்கி இடுப்பில் கைக்கத்தி சொருகியிருந்தான். காடாக வளர்ந்திருந்த செம்பட்டை முடியை குடுமி கட்டாமல் அள்ளிச் சொருகியிருந்தான். கோணல் மாணல் பல்லி துருவேறிய வெற்றிலைச் சிவப்பு. லுங்கிக்கு மேல், கறுப்பு பட்டை பெட்டில் குடை ஆணிகள் பளபளத்தன” (மானசீகம்). “இளமைச்சாரிவிலும் ஏக்கியம்மாவிற்கு நல்ல கடைந்த முக அமைப்பு, நல்ல நெற்றி, கறுப்புபூரான் போல கொக்கியான புருவங்கள், நாற்பது வயசிக்குமா? ஜோரான ஒரு காலகட்டத்தைத் தாண்டிவந்த அத்தனை சுவடுகளும் - முகம், புஜம், உட்கார்ந்திருக்கும் நோத்தியிலும் தொரிகிறது” (விசுவரூபம்) போன்ற கூற்றுக்கள் சில உதாரணங்களாகும் (Madhavan, 2001).

பாத்திரப்படைப்பில் முரண்

சீரான கதைப்போக்கில் சிக்கல் உருவாவதற்கு உதவும் வகையில் பாத்திரப்படைப்பில் முரணை ஏற்படுத்துவதும் ஒரு உத்தியாகும். ஒரு பாத்திரத்தின் பண்புநலனில் முரணை உருவாக்கி சிக்கலை உருவாக்குவது இவ்வகை உத்தியாகும். 22 கதைகளில் இத்தகைய உத்தி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக ‘தியானம்’ கதையில் வரும் கதைத்தலைவி திருமண ஆசையில்லாமல் வாழ்கிறாள். திருமண வயதைக் கடந்த அவளுக்கு திடீரென தன் மாணவன் ஒருவன் மேல் காதல் வருகிறது. அவளுக்குள் ஏற்பட்ட இந்த முரண்பட்ட சிந்தனையே கதை வளர்ச்சிக்குக் காரணமாக அமைகிறது. கதையில் வரும் இருவேறு பாத்திரங்களுக்குள் ஏற்படும் முரண் காரணமாக கதை நிகழ்வதாகக் காட்டப்படும் உத்தி 31 கதைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக ‘மோகபல்லவி’ கதையில், மரணப்படுக்கையில் துடிக்கும் மனைவியைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், அவளுக்கு உதவ வரும் பக்கத்து வீட்டுப் பெண் மேல் ஆசை கொள்கிறான் கதைத்தலைவன். ஆனால் அப்பெண்ணை அவனுடைய தகாத ஆசைக்கு உடன்பட மறுக்கிறாள். இந்த இரு பாத்திரங்களிடையே உள்ள முரணை கதை வளர்ச்சிக்குக் காரணமாக அமைகிறது. கதைப்போக்கின் நிகழ்வுகளில் ஏற்படும் திடீர் திருப்பங்கள் கதை நிகழ்விற்குக் காரணமாக அமையும் உத்தி 5 கதைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (Thirumalai, 1991). ‘தண்ணீர்’ கதையில் கதையில் வரும் பாத்திரங்களில் முரண் இல்லை. மாறாக கதைத்தலைவனுக்கு ஏற்படும் தீராத சளிப் பிரச்சனையே கதையில் சிக்கலாக வளர்ச்சி பெறுகிறது.

முடிவுரை

பாத்திரப்படைப்பாக்கத்திலும், பெயர் சூட்டலிலும், பாத்திரங்களை அறிமுகப்படுத்தும் விதத்திலும் பலவகையான உத்திகளை ஆசிரியர் கையாண்டுள்ளார். சராசரி மனிதர்களின், கோபம், வெறுப்பு, பொறாமை, ஆசை போன்றவற்றை தம் பாத்திரங்களில் இயல்பாகக் காட்டியுள்ளார். எல்லா மனிதருக்குள்ளும் குற்றம் செய்யும் இயல்பு இயல்பாகவே இருக்கிறது. அது வெளிப்படுவதும், வெளிப்படாமல் போவதும் துழ்நிலையின் தாக்கத்தினால் தான் நிகழ்கிறது என்னும் கருத்தை தம் பாத்திரங்களின் மூலம் வெளிக்காட்டுகிறார். தமிழ் இலக்கிய உலகில்

பெண்கள் சித்தாரிப்புக்களை ஆராய்வோமானால், மாதவனின் பெண் சித்தாரிப்பு அவற்றிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒன்றாகும். மாதவன் கதைகளில் வரும் பெண்கள் பெரும்பாலும் பெண்மையின் இலக்கண விதிகளை மீறுபவர்களாக வருகின்றனர். சமூக நெறிகளுக்கு அடங்கிய, நம்பிக்கையான குடும்பப் பாங்கான பெண் எனும் சித்தாரிப்பு மாதவனின் கதைகளில் குறைவுதான். அவரது பெரும்பாலான பெண் பாத்திரங்களும் காமத்திற்காகவும், சுயநலத்துக்காகவும் ஆண்களைப் பயன்படுத்துபவர்களாகவும், மற்றவர்களைத் துன்புறுத்தி இன்பம் காண்பவர்களாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். சராசாரி மனிதர்களை அவர்தம் இயல்பான குணங்களுடன் சித்தாரிப்பதில் ஆசிரியர் முழு முயற்சியை மேற்கொண்டுள்ளார். அதனால் தான் அவர் கதைகள் இயல்பானதாகவும், வாசகர்களை எளிதில் கவரும் வகையிலும் அமைந்துள்ளன.

References

- Dhandayudham, (1998) Samuga Navalkal, Tamil Puthagalayam, Chenani, India
Madhavan, (2001) A.Madhavan Kadhaikal, Tamilini, Chennai, India
Manavaalan, A.A. (2001) Aristotilin Kavithaiyiyal, New century Book house, Chennai, India
Thirumalai, (1991) Jeyakanthan Thagali Navalkal Oppedu, Madurai Kamarajar University, Madurai, India

Conflict of interest

The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License

© The Author 2024. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

Cite this Article

S. Chithra, A. Madhavan Characterization in Short Stories, Dindigul District, Tamil Nadu, Indian Journal of Tamil, 5(2), (2024) 1-8. <https://doi.org/10.54392/ijot2421>

